

Sygn. akt IV U 956/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w O.

sprawy B. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania B. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O.

z dnia 07 listopada 2014 roku, nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24.09.2014r. do dnia 20.10.2014r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata P. C. z Kancelarii Adwokackiej w O..

Sygn. akt IV U 956/14

UZASADNIENIE

Decyzją dnia 07.11.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. nr (...), odmówił B. N. zasiłku chorobowego na okres od dnia 24.09.2014r. do dnia 20.10.2014r. Odwołujący bowiem w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim wyjechał do Meksyku i uczestniczył w zawodach kulturystycznych w dniach od 03 do 06.10.2014r., zaś z zalecenia lekarza wynika, że jako chory mógł swoją aktywność ograniczać do wstawania z łóżka, poruszania się po mieszkaniu, chodzenia do lekarza, do apteki po leki.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę decyzji i przyznanie zasiłku chorobowego. W uzasadnieniu wskazując szczegółowo, na czym polegają zaburzenia adaptacyjne, podniósł, że największa pasja odwołującego miała pobudzać chęć rywalizacji na innym polu niż zawodowy, z którym związany był stres

powodujący zaburzenia adaptacyjne. Elementem terapii był udział odwołującego w Mistrzostwach Świata Weteranów w Kulturystyce.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. wniósł o oddalenie odwołania, gdyż odwołujący w ww. okresie wykorzystywał zwolnienie w sposób niezgodny z celem udzielenia zwolnienia, brał czynny udział w wskazanych w decyzji aktywnościach. Organ rentowy powołał się na przepis art. 17 ust 1 i art. 68 ust.1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014r., poz. 159) oraz orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

B. N. jest z zawodu technikiem –mechanikiem. Był zatrudniony w (...) spółka z o.o. w O. na stanowisku kierowniczym. W 2014r. B. N. został przeniesiony z kierowniczego na inne stanowisko pracy. Z uwagi na stres związany z trudną sytuacją w miejscu pracy, B. N. wziął udział w terapii na pobycie dziennym i otrzymał zaświadczenie o niezdolności do pracy w okresie od dnia 24.09.2014r. do dnia 20.10.2014r. Odwołujący informował lekarza o tym, że trenuje kulturystykę i będzie się przygotowywał do zawodów. Lekarz prowadzący zalecił mu unikanie sytuacji stresogennej w pracy.

B. N. wyjechał do Meksyku i w dniach od 03 do 06.10.2014r. uczestniczył w Mistrzostwach Świata Weteranów w Kulturystyce. Odnosił sukces w wymienionych zawodach kulturystycznych.

Odwołujący nie otrzymał od lekarza prowadzącego zalecenia nie uczestniczenia w zawodach kulturystycznych. Trenuje codziennie. Jego przygotowanie do zawodów polegało na z biciu tkanki tłuszczowej, zatem nie powodowało u niego stresu psychicznego.

(dowód: opinia biegłego k.30-30v, dokumentacja medyczna k. 4-5, 17, 19-20, dokumentacja w aktach ZUS O/O. przesłuchanie odwołującego –k.49-50, zeznania świadka J. C. –k. 48)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. N. zasługuje na uwzględnienie.

Sąd przeprowadził wszystkie zawnioskowane dowody.

Sąd dał wiarę przesłuchanemu świadkowi J. C. (k. 48), gdyż wypowiadał się jasno i pewnie odpowiadała wprost na zadane mu pytania.

Sąd dał wiarę dokumentom przedstawionym do akt i znajdującym się w aktach ZUS, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Należy wskazać, że B. N. pracował dotychczas na stanowiskach nie wymagającym ciężkiej pracy fizycznej. Od wykonywania takiej pracy na takim stanowisku został zwolniony w ramach przedmiotowych zaświadczeń lekarskich.

Odwołujący wykazał, że zalecenia lekarskie były tego rodzaju, że był uprawniony do nienarażającego na stres działania i przemieszczania się, w tym podejmowania aktywności fizycznej.

Z zebranego materiału dowodowego wynika jasno, że odwołujący brał czynny udział w treningach, przygotowujących, a następnie w zawodach kulturystycznych. Miał zalecenia, aby powstrzymywać się od przebywania w stresogennym miejscu pracy. Nie otrzymał zaleceń nie uczestniczenia w przygotowaniach i w zawodach kulturystycznych.

Sąd dał wiarę odwołującemu, że czynności przez niego przedsięwzięte podczas zwolnienia lekarskiego nie narażały go na stres psychiczny i nie spowodowały przedłużenia jego niezdolności do pracy.

W myśl art. 17 ust 1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz.U. z 2014r., poz. 159) ubezpieczony wykorzystujący zwolnienie lekarskie w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Skoro kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie czy aktywność odwołującego w trakcie trwania zwolnienia lekarskiego spowodowała przedłużenia jego niezdolności do pracy, to istniała też konieczność skorzystania z wiadomości specjalnych, których Sąd nie posiada.

W tym celu Sąd powołał biegłego lekarza psychiatrę. Biegły ten opisał terapię, w jakiej odwołujący brał udział. W swojej opinii (k.30) wskazał, że u odwołującego rozpoznano zaburzenia adaptacyjne, zwyczajowo nazywane nerwicą, charakteryzujące się stanem subiektywnego distresu, przeszkadzającego w społecznym funkcjonowaniu i działaniu. Objawy są różnorodne, takie jak nastrój depresyjny, lęk, zniechęcenie, apatia, zamartwianie się, poczucie niemożności poradzenia sobie, zaplanowania. Ewentualnie mogą być niejednorodne jako mieszanina wymienionych objawów. Biegły stwierdził, że jedną z form terapii zaburzenia, na które cierpiał odwołujący, jest terapia zajęciowa i terapia ruchem. Obciążenia fizyczne zależne są od możliwości pacjenta. Podkreślił, że profesjonalnie prowadzone ćwiczenia są związane z obciążeniem fizycznym i nie wpływają negatywnie na stan psychiczny. Biegły podniósł, że wydzielane w trakcie wysiłku hormony szczęścia (endorfiny) dodatkowo zwiększają odporność na stres, co uwidoczniło się w przypadku B. N.. Ćwiczenia na siłowni obniżyły poziom stresu i napięcia emocjonalnego, a zakończony sukcesem udział w zawodach również wpłynął pozytywnie na poczucie wartości i obniżenie poziomu frustracji zawodowej. Po zawodach odwołujący nie korzystał ze zwolnienia lekarskiego, zatem ćwiczenia kulturowe i udział w zawodach nie wpłynęły na przedłużenie odzyskiwania zdolności do pracy.

Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Sąd ocenił przedstawioną opinię biegłego lekarza przez pryzmat jej zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczających dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywającą. Opinia jest precyzyjna oraz wyczerpująco analizuje przedstawione zagadnienie, w sposób pełny udziela wyczerpujących odpowiedzi na postawione pytania oraz zawiera logiczne uzasadnienie wniosków końcowych jasne. Sąd poparł ją w pełni, gdyż jest merytorycznie zasadna.

B. N. w swoim odwołaniu nie kwestionował okoliczności faktycznych, natomiast podnosił, że ocena materiału dowodowego dokonana przez organ rentowy jest nieprawidłowa. Jego zarzuty w tym względzie w świetle przeprowadzonego materiału dowodowego, w tym przesłuchania świadka, odwołującego i opinii biegłego zasługują na uwzględnienie.

Organ rentowy powołał się na orzeczenie SA w K. z dnia 12.11.2002r. w sprawie o sygn. akt III AUa 3189/01.

Sąd nie poparł argumentów podniesionych w decyzji.

Organ rentowy trafnie stwierdził, że celem udzielenia zwolnienia lekarskiego jest odzyskanie zdolności do pracy, a przeszkodą mogą być wszelkie zachowania utrudniające proces leczenia. Jednak podejmowane przez odwołującego czynności nie miały niekorzystnego działania na jego stan zdrowia psychicznego

Należy podnieść, że zapewnienie ubezpieczonemu możliwości powstrzymania się od wykonywania pracy, która może niekorzystanie wpływać na jego stan zdrowia, nie jest zarazem zobowiązaniem do powstrzymania się od wszelkiej aktywności.

Podjęte czynności nie wpłynęły na pogorszenie się stanu zdrowia lub przedłużenie się czasu niezdolności do pracy. Skoro odwołujący jako kierownik wykonywał pracę lekką przy biurku, przy komputerze, sporządzał i podpisywał dokumenty, rzadziej przemieszczał się celem wykonania czynności kontrolnych, od tego rodzaju czynności był zwolniony po dniu 24.09.2014r. Jednocześnie jego sytuacja zawodowa była stresogenna i od podejmowania czynności narażających go na pogłębienie stresu w zakresie swojego schorzenia powinien był się powstrzymać.

Wbrew stanowisku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, aktywność ubezpieczonego podczas korzystania ze zwolnienia lekarskiego nie musiała być ograniczona do zwykłych czynności życia codziennego, takich, jak wstanie z łóżka, poruszanie się po mieszkaniu, udanie się na ewentualne zabiegi, rehabilitację czy kontrolę lekarską, zakup leków.

W myśl cytowanego art. 17 ust. 1 ubezpieczony wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób zgodny z celem tego zwolnienia nie traci prawa do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Wobec powyższego, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. (art. 477¹⁴§ 2 kpc).

/-/SSR Barbara Kokoryn